

Vec C-215/24 [Fira]ⁱ

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

20. marec 2024

Vnútroštátny súd:

Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

19. marec 2024

Navrhovateľ:

Prokuratúra

Odporca:

YX

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu žiadneho z účastníkov konania.

**Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Okresný súd Porto, Portugalsko)
Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (Miestny trestný súd Vila Nova de Gaia, Portugalsko) – Juiz 2 (sudca č. 2)**

Riadne konanie (samosudca)

- 1 Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Okresný súd Porto) – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (Miestny trestný súd Vila Nova de Gaia) – sudca č. 2 podáva tento návrh na začatie prejudiciálneho konania v rámci trestného konania vo veci č. 4860/13.7TB VNG, ktoré začala prokuratúra a ktoré viedlo k odsúdeniu YX [omissis].

I. Úvod

- 2 YX bol 9. októbra 2018 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov, ktorý bol nahradený peňažným trestom vo výške 180 denných sadziieb, za spáchanie trestného činu daňového podvodu, ktorý bol v čase spáchania skutku kvalifikovaný a trestaný podľa článku 23 ods. 1 a 4 Decreto-Lei n.º 20-A/90 (zákonný dekrét 20-A/90) z 15. januára 1990. Toto rozhodnutie vychádza zo skutočnosti, že v portugalskom práve sa vyžaduje vyváženie záujmov a analýza vhodnosti uloženia alternatívneho trestu pri odsúdení na trest odňatia slobody, ktorý spĺňa formálne požiadavky na nahradenie alternatívnym trestom a *in abstracto* môže byť predmetom takéhoto úkonu. Medzi alternatívne tresty patria najmä náhradné peňažné tresty, ako je stanovené v článku 45 portugalského trestného zákonníka: „1. V prípade odsúdenia na trest odňatia slobody v trvaní najviac jeden rok sa tento trest nahradí peňažným trestom alebo iným uplatniteľným neväzobným trestom, pokiaľ si potreba zabrániť páchaniu trestnej činnosti v budúcnosti nevyžaduje výkon trestu odňatia slobody“.
- 3 Keďže peňažný trest nebol zaplatený, bol nariadený výkon trestu odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov, ktorý bol uložený ako hlavný trest, v súlade s článkom 45 ods. 2 portugalského trestného zákonníka, v ktorom stanovuje, že „v prípade nezaplatenia peňažného trestu odsúdený vykoná trest odňatia slobody uložený v rozsudku. Ustanovenia článku 49 ods. 3 tohto zákonníka sa uplatňujú analogicky.“
- 4 V článku § 49 ods. 3 portugalského trestného zákonníka sa stanovuje: „Výkon náhradného trestu odňatia slobody môže byť odložený na obdobie jedného až troch rokov, ak odsúdený preukáže, že peňažný trest nezaplatil z dôvodov, za ktoré nenesie zodpovednosť, a to pod podmienkou, že tento odklad je podmienený plnením povinností alebo dodržiavaním pravidiel správania, ktoré nemajú hospodársky alebo finančný obsah. Náhradný trest odňatia slobody sa vykoná, ak sa povinnosti alebo pravidlá správania nedodržiavajú, a vyhlási sa jeho zánik, ak dodržané boli.“

- 5 Keďže odsúdený YX nepreukázal, že za nezaplatenie peňažného trestu nenesie zodpovednosť, súd zrušil alternatívny trest a nariadil výkon trestu odňatia slobody, pričom vydal príslušné zatykače.
- 6 Zatykač však nebolo možné vykonať, pretože dotknutá osoba odišla do zahraničia, čo viedlo k tomu, že bola vyhlásená za osobu ukrývajúcu sa pred uloženým trestom.
- 7 Kroky podniknuté s cieľom nájsť dotknutú osobu umožnili zistiť, že mala pobyt v Španielsku.
- 8 Dňa 22. februára 2022 bol teda vydaný európsky zatykač (ďalej len „EZ“) s cieľom dosiahnuť odovzdanie dotknutej osoby, aby si odpykala šesťmesačný trest odňatia slobody, na ktorý bola odsúdená.
- 9 Pri vykonávaní tohto EZ španielske justičné orgány odmietli dotknutú osobu odovzdať s odôvodnením, že má legálny pobyt v Španielsku a želá si vykonať trest v tejto krajine, pričom sa zaviazali uznať uložený (portugalský) trest a vykonať ho v Španielsku.
- 10 V tejto súvislosti španielske orgány postupovali podľa článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 327, 2008, s. 27, ďalej len „rámcové rozhodnutie 2008/909“) a vydali vyhlásenie, v ktorom uviedli, že uznávajú trest uložený portugalským súdom, čo bráni beztrestnosti odsúdenej osoby.
- 11 Juzgado Central de Lo Penal n.º 1 de Madrid (Ústredný trestný súd č. 1 v Madride, Španielsko) však 11. októbra 2023 podľa článku 80 španielskeho trestného zákonníka, ktorý v trestných konaniach vedených podľa tohto právneho poriadku umožňuje súdu nahradiť trest odňatia slobody v trvaní kratšom než dva roky podmieneným odkladom výkonu trestu v trvaní dva až päť rokov, odložil výkon trestu odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov, ktorý bol YX uložený za spáchanie predmetného trestného činu, na obdobie dvoch rokov.
- 12 Keďže portugalský prokurátor nemohol s rozhodnutím španielskeho súdu súhlasiť, požiadal, aby boli Súdnemu dvoru Európskej únie položené prejudiciálne otázky z **týchto dôvodov**:

II. Odôvodnenie

- 13 Na prejednávanú vec sa vzťahujú ustanovenia rámcového rozhodnutia 2008/909 a rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34, ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“).

- 14 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je rámcové rozhodnutie, aj keď nemá priamy účinok, záväzné pre vnútroštátne orgány vrátane vnútroštátnych súdov, ktoré sú povinné vykladať svoje vnútroštátne právo v súlade s právom Únie. Pri uplatňovaní vnútroštátneho práva sú tak súdy povinné vykladať ho s ohľadom na ustanovenia a ciele rámcového rozhodnutia [rozsudky z 29. júna 2017, Popławski, C-579/15, EU:C:2017:503, bod 31, a z 8. novembra 2016, Ogňanov, C-55(4)/14, EU:C:2016:835, body 62 až 64].
- 15 Okrem toho treba na účely výkladu ustanovenia práva Únie zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok zo 16. júla 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, bod 35).
- 16 Podľa článku 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 členské štáty vykonajú každý EZ na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.
- 17 V článku 4 bode 6 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa tak stanovuje najmä dôvod na nepovinné nevykonanie EZ, podľa ktorého vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonanie takého zatykača vydaného na účely výkonu trestu, keď sa požadovaná osoba „*zdržiava alebo je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte*“, pričom tento členský štát sa zaviazal vykonať tento trest v súlade so svojím vnútroštátnym právom.
- 18 Okrem toho sa v článku 25 rámcového rozhodnutia 2008/909 stanovuje, že jeho ustanovenia sa uplatňujú, pokiaľ sú zlučiteľné s ustanoveniami rámcového rozhodnutia 2002/584, na výkon trestov v prípadoch, keď sa členský štát zaviazal vykonať trest podľa článku 4 ods. 6 uvedeného rámcového rozhodnutia. V prejednávanej veci sa španielske justičné orgány odvolali na dôvod fakultatívneho nevykonania EZ na základe pobytu hľadanej osoby a zaviazali sa trest vykonať.
- 19 V článku 8 rámcového rozhodnutia 2008/909 sa stanovujú obmedzené podmienky, za ktorých môže príslušný orgán vykonávajúceho členského štátu rozhodnúť o úprave trestu uloženého vo vydávajúcom štáte. Vzhľadom na logiku a podstatu tohto rámcového rozhodnutia sa tieto podmienky javia ako jediné výnimky z povinnosti vykonávajúceho orgánu uznať rozsudok, ktorý mu bol postúpený, a vykonať trest, ktorého trvanie a povaha musia zodpovedať podmienkam stanoveným v rozsudku vydanom vo vydávajúcom členskom štáte.
- 20 Vnútroštátny súd sa domnieva, že vykonávajúci štát nemôže retroaktívne zmeniť rozhodnutie súdu vydávajúceho štátu tak, aby v konečnom dôsledku nahradil rozhodnutie súdu, ktorý odsudzujúci rozsudok vyniesol, svojím vlastným rozhodnutím. V dôsledku toho orgán vykonávajúceho štátu, ktorý je príslušný pre výkon trestu, nemôže tento výkon pozastaviť, aj keď táto možnosť existuje v prípade vnútroštátnych rozhodnutí. Opačné rozhodnutie by totiž mohlo ohroziť ciele rámcového rozhodnutia 2008/909 vrátane dodržiavania zásady vzájomného

uznávania, ktorá je samotnou podstatou justičnej spolupráce v trestných veciach v Európskej únii.

- 21 Skutočnosť, že vnútroštátny súd vykonávajúceho štátu prizná odklad výkonu právoplatného trestu odňatia slobody (aj keď je tento odklad v súlade s ustanoveniami jeho vnútroštátneho práva, pokiaľ ide o rozhodnutia jeho súdov) po tom, ako uznal odsudzujúci rozsudok vydaný súdom vydávajúceho štátu, keď príslušné orgány vydávajúceho štátu výkon tohto trestu neodložili podľa svojho vnútroštátneho práva, by narušila mimoriadnu vzájomnú dôveru členských štátov v ich príslušné justičné systémy.
- 22 Vnútroštátny súd sa domnieva, že Súdny dvor túto nemožnosť aspoň implicitne uznal v bode 65 rozsudku z 11. marca 2020, SF (Európsky zatykač – Záruka vrátenia do vykonávajúceho štátu) (C-314/18, EU:C:2020:191), v ktorom sa uvádza, že ustanoveniami článku 8 rámcového rozhodnutia 2008/909 sa stanovujú prísne podmienky pre úpravu trestu, ktorý bol uložený v štáte, ktorý vydal zatykač, príslušným orgánom vykonávajúceho členského štátu, *„ktoré predstavujú jediné výnimky zo zásadnej povinnosti uloženej uvedenému orgánu podľa článku 8 ods.1 tohto rámcového rozhodnutia uznať rozsudok, ktorý mu bol zaslaný, a vykonať trest, ktorého dĺžka a povaha zodpovedajú dĺžke a povahe trestu, ako boli vymedzené v rozsudku vynesenom v členskom štáte, ktorý vydal zatykač (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. novembra 2016, Ogňanov, C-554/14, EU:C:2016:835, bod 36)“*. Toto stanovisko je potvrdené aj v bode 35 rozsudku z 15. apríla 2021, AV (Rozsudok ukladajúci súhrnný trest) (C-221/19, EU:C:2021:278).
- 23 Ako Súdny dvor rozhodol v bode 2 výroku rozsudku z 11. marca 2020, SF (Európsky zatykač – Záruka vrátenia do vykonávajúceho členského štátu) (C-314/18, EU:C:2020:191): *„Článok 25 rámcového rozhodnutia 2008/909, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299, sa má vykladať v tom zmysle, že ak výkon európskeho zatykača vydaného na účely trestného stíhania podlieha podmienke stanovenej v článku 5 bode 3 rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, vykonávajúci členský štát môže na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody uloženým v členskom štáte, ktorý vydal zatykač proti dotknutej osobe, prispôbiť dĺžku trvania tohto trestu len za podmienok prísne stanovených v článku 8 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2008/909, zmeneného rámcovým rozhodnutím 2009/299.“*
- 24 Zdá sa, že táto logika by sa mala uplatňovať aj v prejednávanej veci.
- 25 Úprava alebo zmena trestu príslušným orgánom španielskeho súdu (odložením výkonu trestu) okrem prípadov uvedených v článku 8 rámcového rozhodnutia 2008/909, ktorý sa uplatňuje na základe jeho článku 25, totiž nemôžu byť prijateľné, inak by bola porušená zásada vzájomného uznávania.

- 26 Vnútroštátny súd sa tiež domnieva, že hoci sa v článku 17 rámcového rozhodnutia 2008/909 stanovuje, že výkon trestu sa riadi právom vykonávajúceho štátu, to sa vzťahuje len na opatrenia určené na zabezpečenie samotného výkonu trestu odňatia slobody. Neexistuje totiž dôvod na to, aby sa ustanovenia tohto článku vykladali tak, že ich vecná pôsobnosť zahŕňa aj rozhodnutie o odklade výkonu trestu odňatia slobody, na ktorý bola hľadaná osoba odsúdená.
- 27 Stručne povedané, španielsky súd sa zaviazal vykonať rozhodnutie, pretože sa odvolal na možnosť odmietnuť výkon EZ na základe pobytu odsúdeného v Španielsku. V nadväznosti na tento záväzok mu bol na účely uznania a výkonu v súlade s rámcovým rozhodnutím 2008/909 postúpený trestný rozsudok portugalského súdu. Španielsky súd sa nemôže odvolávať na svoje vnútroštátne právne predpisy a na ich základe preskúmať alebo zmeniť povahu trestu uloženého odsúdenej osobe mimo rámca podmienok a obmedzení vyplývajúcich z článku 8 ods. 2 a 4, článku 17 ods. 2 a článku 19 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2008/909.
- 28 Ako Súdny dvor rozhodol v rozsudku z 29. júna 2017, Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503, bod 22), s rozhodnutím o odmietnutí vykonania EZ podľa článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia 2002/584 je spojený skutočný záväzok vykonávajúceho členského štátu zabezpečiť výkon trestu odňatia slobody uloženého vyžiadanej osobe vo vydávajúcom štáte, keďže každému výkonu EZ musí predchádzať preverenie zo strany vykonávajúceho súdneho orgánu, či možno trest naozaj vykonať. Ak teda vykonávajúci štát nemôže tento aspekt zaručiť, je povinný zabrániť beztrestnosti vyžiadanej osoby a musí EZ vykonať jej odovzdaním vydávajúcemu štátu.
- 29 Keď teda španielsky štát odmietol EZ vykonať, tým činom vyhlásil, že je schopný prevziať výkon trestu v celom jeho rozsahu, bez možnosti zmeniť trest zahŕňajúci odňatie slobody na alternatívne opatrenie (keďže na to neboli splnené stanovené prísne podmienky); inak by totiž musel zmeniť rozhodnutie súdu vydávajúceho štátu, čo rámcové rozhodnutie 2008/909 neumožňuje.
- 30 Okrem toho sa vnútroštátny súd domnieva, že v súlade s ustanoveniami uvedených medzinárodných nástrojov mal španielsky justičný orgán v každom prípade vydávajúcí štát o možnosti odkladu výkonu trestu odňatia slobody vopred informovať, aby mohol vydávajúcí štát reagovať podľa článkov 12 a 13 rámcového rozhodnutia.
- *
- 31 Vzhľadom na uvedené skutkový rámec, o ktorý ide v prejednávanej veci, zahŕňa uplatnenie pravidiel práva Únie. Tento kontext vnútroštátnemu súdu komplikuje rozhodovanie o pokračovaní alebo ukončení konania. V tejto situácii je nevyhnutné vykonať podrobnú analýzu skutkového stavu a príslušných právnych ustanovení.

- 32 V súlade s článkom 19 ods. 3 písm. b) ZEÚ je úlohou Súdneho dvora rozhodovať „o prejudiciálnych otázkach o výklade práva Únie alebo platnosti aktov prijatých inštitúciami na základe žiadosti vnútroštátnych súdnych orgánov“.
- 33 Aj v článku 267 ZFEÚ sa stanovuje, že „Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať prejudiciálne rozhodnutie o otázkach, ktoré sa týkajú: ... b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie“ a že „ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento súdny orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor, aby o nej rozhodol“.
- 34 Keďže podmienky stanovené právom Únie boli splnené, prejudiciálne konanie je, pokiaľ nedošlo k omylu, relevantné a nevyhnutné na zabezpečenie prednosti tohto práva.
- 35 Prejednávaná vec vyvoláva dôvodné pochybnosti o výklade a uplatňovaní práva Únie, čo má zásadné dôsledky pre konečný výsledok veci. Postúpenie veci Súdnemu dvoru Európskej únie je preto nevyhnutné, aby sa zabránilo rozdielnemu výkladu predmetných ustanovení práva EÚ. Okrem toho vnútroštátny súd po preskúmaní vnútroštátnej judikatúry a judikatúry Súdneho dvora dospel k záveru, že sporná otázka podľa všetkého ešte nebola predmetom dôkladnej analýzy, ktorá by mohla rozptýliť vzniknuté pochybnosti, a že výklad uvedených pravidiel stále vyvoláva ťažkosti.
- 36 **Súdny dvor má teda právomoc rozhodovať o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa výkladu Zmluvy a každý súd členského štátu môže, keď mu je takáto otázka predložená, požiadať o vyjadrenie Súdnym dvorom, ak sa domnieva, že rozhodnutie o tejto otázke je potrebné na to, aby mohol vydať rozsudok.** Ide o dobre známy mechanizmus **prejudiciálneho konania** pred európskym súdom na návrh vnútroštátnych súdov, ktorého primárnou a hlavnou úlohou je dosiahnuť jednotný výklad a prostredníctvom neho jednotné uplatňovanie práva Únie vo všetkých členských štátoch, aby bol jeho účinok vždy rovnaký.
- 37 Rozhodnutie o predložení prejudiciálnej otázky prináleží výlučne súdu, ktorý to môže urobiť aj **bez návrhu**. Rovnako súdu prináleží, aby **sformuloval otázky**, ktoré sa majú Súdnemu dvoru predložiť.
- 38 V tomto prípade sa vnútroštátny súd domnieva, že odpoveď Súdneho dvora je **nevyhnutná pre rozhodnutie o ďalšom postupe**.

III. PREJUDICIÁLNE OTÁZKY

Z týchto dôvodov Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Okresný súd Porto, Portugalsko) – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (Miestny trestný súd Vila Nova de Gaia, Portugalsko) – sudca č. 2 rozhodol **prerušiť konanie, kým Súdny dvor Európskej únie v súlade s článkom 267 prvým odsekom písm. b) ZFEÚ nerozhodne o týchto prejudiciálnych otázkach:**

1. Môže sa vykonávajúci štát, po odmietnutí výkonu európskeho zatykača podľa článku 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia 2002/584 z dôvodu miesta pobytu odsúdenej osoby a po uznaní odsudzujúceho rozsudku, odvolávať na uplatnenie svojho vnútroštátneho práva a svojej právomoci ako vykonávajúceho štátu na účely odkladu skutočného výkonu trestu odňatia slobody uloženého vydávajúcim štátom, hoci sa už začalo konanie o výkone tohto rozsudku?

2. Môže justičný orgán vykonávajúceho štátu zmeniť rozhodnutie justičného orgánu vydávajúceho štátu, ktoré nadobudlo právoplatnosť, v iných prípadoch než v tých, ktoré sú uvedené v článku 8 a článku 17 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia 2008/909?

3. Má sa článok 17 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2008/909 vykladať v tom zmysle, že vykonávajúcemu štátu umožňuje, pri uplatnení podmienok jeho vnútroštátneho práva, odložiť výkon skutočného trestu odňatia slobody, ak to príslušné orgány vydávajúceho štátu neurobili v súlade so svojím právom?

V prípade kladných odpovedí na predchádzajúce otázky:

4. Nemali španielske justičné orgány (vykonávajúci štát), vzhľadom na ustanovenia článkov 12 a 13 a článku 17 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2008/909, vydávajúcí štát vopred informovať o svojom stanovisku k možnosti odkladu výkonu trestu odňatia slobody, na ktorý bola vyžiadaná osoba odsúdená?

IV. NALIEHAVÉ PREJUDICIÁLNE KONANIE

V článku 107 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora sa uvádza:

„1. Prejudiciálny návrh, ktorým sa položí jedna alebo viacero otázok týkajúcich sa oblastí upravených v hlave V tretej časti Zmluvy o fungovaní Európskej únie, sa môže na návrh vnútroštátneho súdu alebo výnimočne i bez návrhu prejednať v rámci naliehavého konania, ktoré sa odchyľuje od ustanovení tohto poriadku. 2. Vnútroštátny súd v návrhu uvedie skutkové a právne okolnosti, ktoré preukazujú naliehavosť a odôvodňujú uplatnenie tohto odchylného konania, a v rámci možností uvedie, ako navrhuje na prejudiciálne otázky odpovedať. ...“

Niet pochyb o tom, že predmetná vec patrí do pôsobnosti hlavy V tretej časti ZFEÚ, konkrétne jej kapitoly 4 s názvom „Justičná spolupráca v trestných veciach“. V článku, ktorým sa táto kapitola začína – článok 82 ZFEÚ –, sa totiž zakotvuje zásada vzájomného uznávania rozsudkov a súdnych rozhodnutí medzi členskými štátmi.

Okrem toho tento prejudiciálny návrh vznikol v rámci odmietnutia odovzdania pri výkone EZ, v ktorom sa španielske justičné orgány, ktoré zohľadnili legálny pobyt

odsúdeného v Španielsku a jeho želanie vykonať trest v tejto krajine, zaviazali uznať a vykonať uložený trest, ale rozhodli sa uplatniť svoje vnútroštátne právo odložením výkonu trestu. Preto je na mieste uplatniť naliehavé konanie, keďže nastolené otázky sú rozhodujúce pre posúdenie právneho postavenia odsúdeného v prebiehajúcom konaní.

Vnútroštátny súd preto navrhuje **odpovedať na prejudiciálne otázky takto:**

1. Vnútroštátny súd sa domnieva, že zásada vzájomného uznávania znamená, že súdne rozhodnutie prijaté justičným orgánom členského štátu v súlade s jeho právom môže byť priamo vykonané justičným orgánom iného členského štátu s účinkami prinajmenšom rovnocennými účinkom rozhodnutia prijatého vnútroštátnym justičným orgánom. V prípade odmietnutia výkonu EZ, ako v prejednávanej veci, je preto vykonávajúci štát povinný súhlasiť s výkonom trestu za rovnakých podmienok, za akých by bol vykonaný vo vydávajúcom štáte.

2. Vnútroštátny súd sa domnieva, že na túto otázku treba odpovedať záporne, keďže v článkoch 8 a článok 17 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2008/909 sa stanovujú striktné vymedzené okolnosti, za ktorých môže vydávajúci štát trest upraviť. Preto *„možnosť úpravy trestu možno použiť len veľmi obmedzene... – z dôvodu všeobecného cieľa vzájomného uznávania“*, *„ktoré v konečnom dôsledku spočíva v tom, že konečné rozhodnutie má úplný a priamy účinok v celej Únii, keďže uznanie účinkov cudzieho rozhodnutia znamená aj uznanie jeho platnosti, pokiaľ sa týka vlastných štátnych príslušníkov – a vhodnosti, ak sa zohľadní vzájomná dôvera vkladaná do každého z rôznych právnych a justičných systémov, ktorá je odôvodnená okolnosťou ich právnej a kultúrnej blízkosti a ich spoločnou podriadenosťou ochrane základných práv“* [rozsudok tretieho senátu Supremo Tribunal de Justicia (Najvyšší súd, Portugalsko) z 13. apríla 2011, vec č. 53/10.3 YREVR.S2].

3. Článok 17 rámcového rozhodnutia 2008/909 sa má vykladať v tom zmysle, že neumožňuje zmenu skutočného trestu odňatia slobody uloženého vo vydávajúcom štáte na alternatívny trest, konkrétne odklad trestu na základe požiadaviek vnútroštátneho práva vykonávajúceho štátu, ak to príslušné orgány vydávajúceho štátu neurobili v súlade so svojím právom.

4. Pokiaľ ide o poslednú otázku, vnútroštátny súd sa domnieva, že na predchádzajúce otázky treba odpovedať záporne. Pre prípad, že by sa Súdny dvor s týmto názorom nestotožňoval, však vnútroštátny súd navrhuje odpovedať, že vykonávajúci štát by mal vydávajúci štát informovať o svojom stanovisku k možnosti odloženia výkonu trestu odňatia slobody, na ktorý bol obžalovaný odsúdený, pred úpravou tohto trestu v súlade so svojím vnútroštátnym právom, podľa článku 12 ods. 1 a na účely článku 13 a článku 17 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2008/909, keďže v takomto prípade by vydávajúci štát mohol buď uplatnenie týchto ustanovení akceptovať, alebo osvedčenie zrušiť.

[omissis] [Úvahy týkajúce sa vnútroštátneho postupu a prílohy]

*

Vila Nova de Gaia,

Dočasne pridelený sudca

Vyhotovené a elektronicky podpísané 19. marca 2024

PRACOVNÝ DOKUMENT